

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/280/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

154/2011. (VI. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. március 7-én előterjesztett panaszát a 2011. június 1-jén megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. március 7-én postai úton terjesztette elő panaszát a Testülethez, amelyben a férjével szemben 2011. február 18. napján közterületen foganatosított rendőri intézkedéseket (elfogás) és kényszerítő eszköz alkalmazást (testi kényszert, bilincselést), annak a kiskorú gyermekére gyakorolt pszichés hatását és a rendőrség megfelelő felvilágosítása hiányát sérelmezte.

I.

A panaszbeadvány szerint 2011. február 18-án a panaszos családjával (férjével – aki szintén panasszal fordult a Testülethez – és 5 és fél éves gyermekével), személygépkocsival közlekedett, majd leparkoltak Budapesten, a B. út 33. szám előtt. A panaszos férje elhagyta a gépkocsit, mert egy ismerőssel találkozott. Azt követően, hogy a férj és az ismerőse elköszöntek egymástól, és a panaszos férje visszaindult a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

gépkocsihoz, attól 2 méterre megállt egy másik autó, amiből kiugrott egy rendőr gépfegyverrel a kezében és azt kiabálta, hogy „rendőrségi akció”. A panaszos szerint a rendőri intézkedésről egy vörös hajú rendőr nő videofelvételt is készített.

A panaszos férjét több „fekete ruhás és maszkot viselő” rendőr körbevette és leteperte a földre. A rendőrök kiabáltak, ami a panaszos szerint teljesen felesleges volt, mert a panaszos férje kérte, hogy azt ne a gyermekük előtt tegyék. A férj mondta a rendőröknek, hogy velük megy, de ne a gyerek előtt intézkedjenek vele szemben. Ennek ellenére a rendőrök a földre kényszerítették és fegyvert nyomtak a fejéhez. A panaszos próbált kiszállni a gépkocsiból, hogy megtudja, mi történik férjével, de az autó mellett álló egyik fekete ruhás rendőr azt mondta neki, hogy „takarodj vissza az autóba”. Ezt követően a panaszos a gépkocsiban maradván próbált érdeklődni, mi történik, de erre is az volt a válasz, hogy ne merjen kiszállni, mozdulni és ne nyúljon semmihez. Az események hatására a panaszos kiskorú gyermeke sokkot kapott és bevizelt. A panaszost a történetek lelkileg és idegileg megviselték, a gyermeket pedig azóta az őt ért sokk miatt pszichológushoz kell hordani.

Miután a panaszos férjének elfogása megtörtént, és kicsit nyugodtabb lett a helyzet, a panaszos próbált érdeklődni, hogyan tudnak a helyszínről elmenni, mivel a férjénél voltak a gépkocsi kulcsai. A panaszos érdeklődésére egy civil ruhás személy azt közölte, hogy „legfeljebb sétálhat”.

Később a panaszos először az Országos Rendőr-főkapitányságon, majd pedig a Budapesti Rendőr-főkapitányságon (a továbbiakban: BRFK) próbált érdeklődni, hogy hol lehet a férje, mert – állítása szerint – a rendőrök a helyszínen nem közölték, hova szállítják be. A panaszos elment a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságra is, ahol szintén érdeklődött a férje holléte felől, Egyik rendőrségi épületben sem tudtak felvilágosítást adni a panaszosnak. A panaszos ezért értesítette ügyvédjét, dr. Sz. J.-t, aki telefonon próbált érdeklődni, de sehol nem tudtak választ adni. Később a panaszos dr. B. J. ügyvéddel felkereste a Nemzeti Nyomozó Iroda (a továbbiakban: NNI) VI. kerület, Aradi utcai épületét, ahol egy óras utcán történő várakozást követően tudták meg, hogy a férj ott van.

A panaszos álláspontja szerint az elfogással kapcsolatos akció szükségtelen és aránytalan volt, figyelemmel a következőkre: a panaszos a rendőrség előtt ismert személy, nem tettenérésről volt szó, nem tanúsított ellenállást, a családjá előtt történt a rendőri intézkedés és főként a kiskorú gyermeknél keletkezett trauma miatt.

A panaszos továbbá a rendőrök hangnemét és viselkedését is felháborítónak tartja, amellyel emberi méltóságát sértették. Sérelmezte azt is, hogy nem kapott felvilágosítást a rendőröktől.

II.

1) A panaszbeadványban említett, a panaszos férjét érintő rendőri intézkedések tekintetében a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. 92. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint a megjelölt rendőri intézkedések, kényszerítő eszköz-alkalmazások és mulasztások miatt az fordulhat panasszal a Testülethez, akinek azok az alapvető jogát vagy jogos érdekét érintették. Ez alapján a panaszos férjével szemben foganatosított rendőri intézkedések miatt külön panaszeljáráásban hozott állásfoglalását a Testület 153/2011. (VI. 1.) sz. alatt meghozta.

2) Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanakkor a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen ügyben a Testület – mivel több hónapon keresztül a panaszos egyéb elérhetőségeit nem ismerte – postai úton kereste meg a panaszost annak érdekében, hogy panaszbeadványát további információkkal egészítse ki. A panaszos a két ízben történt megkeresések egyikére sem válaszolt. 2011. május 19-én – ügyvédjén keresztül – sikerült telefonon elérni a panaszost, aki úgy nyilatkozott, hogy nem kívánja semmivel sem kiegészíteni a panaszát. A beadványát ügyvéd írta le, de nincs meghatalmazás a Testület előtti eljáráshoz. A Testület megkereséseiről nincs tudomása, lehet, hogy átvette a levelet, de nem emlékszik. Elektronikus elérhetőséggel (e-mail címmel) nem rendelkezik a panaszos, a férje ellen folyamatban levő büntetőeljárás miatt törölte. Azt a lehetőséget, hogy személyesen jelenjen meg a Testület panaszirodáján, a panaszos úgyszintén elutasította.

Arra vonatkozóan, hogy miért 8 napon túl nyújtotta be a panaszát, azt nyilatkozta, hogy korábban „az őket ért sokk miatt nem ért rá ezzel foglalkozni”. Egyéb kimentési okot nem tudott felhozni.

A Testület felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt rendőri intézkedésről. A NNI igazgatójának tájékoztatása szerint a megjelölt időpontban a rendőri intézkedés a panaszos férje ellen irányult, aki ellen a Szlovák Köztársaság trnavai bírósága európai elfogatóparancsot adott ki kábítószerrel visszaélés bűncselekménye miatt, ami alapján az elfogást a NNI Bűnügyi Ellátó Szervek Műveleti Főosztály I. Taktikai Osztály 2. Taktikai Alosztályának beosztottjai hajtották végre. A műveletet – biztonsági okokból – azért, hogy a panaszos és a gyermek ne legyenek veszélyeztetve, megfelelő távolságból hajtották végre. A panaszost megkérték, hogy ne szálljon ki a gépkocsiból,

aki ennek ellenére kiszállt, és az autó mellett cigarettázott, valamint férjével akart kommunikálni, zavarva az intézkedést. (A rendőrség állítását videofelvétel is alátámasztja.) A helyszínen a taktikai parancsnok közölte a panaszossal, hogy férjét az NNI Aradi utcai objektumába fogják előállítani, a közlést a panaszos tudomásul vette. A helyszínen átadták neki a személygépkocsijuk kulcsát és a férjénél levő készpénzt is. A panaszos a rendőröktől az elfogás helyszínén semmilyen segítséget nem kért.

A panaszos NNI-nél történt megjelenésével kapcsolatban a rendőrség azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos ott anélkül jelent meg, hogy a helyszínen idézve lett volna, saját elhatározásából ment oda, az egy órás várakozás pedig nem tekinthető kirívónak, az ésszerű várakozási időt meghaladónak.

A Testület a rendelkezésre álló információk alapján úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben nem történt olyan rendőri intézkedés, amellyel összefüggésben a rendőrség Rtv.-ben előírt, panaszjogról való tájékoztatási kötelezettsége fennállt volna. Ez alapján pedig – mivel mulasztás nem történt a rendőrség részéről – a nyolc napos határidőt mindenképpen a rendőri intézkedéstől kellett számítani. A Testület megállapította, hogy az Rtv. szerinti törvényi határidőt a panaszos önhibájából elmulasztotta.

III.

A Testület a panasz elkészítése miatt érdemben nem vizsgálhatta a beadványt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2011. június 1.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag